

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Αι ἐκλογαι ἔτελειωσαν, χάριτι Θεία! Ἐτελειώσαν αι κρότοι, αι μουσικαι, αι ζητωκραυγαι, αι διαδηλώσεις και η συνταραχθεῖσα ἀπὸ ἀκρον εἰς ἀκρον. Ἑλλὰς ἐπανέρχεται εἰς τὸ ποώην καθεστὸς τῆς ἀπραξίας. Μετὰ τὸν ἀνιθραμβότεις τὸ ξεθύμασμα ἐδέησεν δύως πρὸς κατεύνασιν τοῦ πυρετοῦ νὰ γίνῃ μικρὸς τις ἀφαίμαξις, ητις πράγματι και ἐπιτίθε χάρις εἰς τὴν φιλοδοξίαν τοῦ τυχόντος δημοτικοῦ συμβούλου και τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ τελευταίου ψηφοφόρου. Ἡ ἀφαίμαξις αὕτη ἐκρίθη φαίνεται και ὡς ἀναγκαῖα διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον, ὅπερ ἡ λαϊμοτόμος ἀφήκεν ἥμιτελες.

Ἡ ἐκλογὴ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἔσχεν διολογούμενως χαρακτῆρας λίστην θεαματικὸν χάρις εἰς τὰς διαδηλώσεις τῶν τελευταίων ἥμερων. Ἡτο ἀληθὴς πανήγυρις καθ' ἐκάστην ἐπέρραν και καθεὶς ἐνόμιζεν ὅτι ἐπανῆλθεν ἡ φαιδρὰ περιόδος τῶν Ἀπόκρεων, ἀφοῦ μάλιστα δὲν ἔλειπον οὔτε οἱ μεταμφιεσμένοι (κλητῆρες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον) οὔτε οἱ Μακεδόνες . . . οἵτινες ἔσχον ἐνεργὸν μέρος διὰ δηλώσεων ἐν τῷ τύπῳ.

Ἡ πάλη ὑπῆρξε γιγάντειος. Ο κ. Σοῦτος ὑπῆρξε Τοτάν, ἄλλ' ἡττήθη ὡς ὁ Προμηθεὺς, μολονάτι και αὐτὸς ἔδωρησεν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως τὸ πῦρ . . . τοῦ φωταερίου διὰ τῆς νέκτης συμβάσεως και ἀπρομήθευτε τὴν πόλειν μὲν κρήνας. Διὰ νὰ εἴνε δὲ ἀκριβής ἡ μυθολογικὴ εἰκὼν, διὰδει τὸν ἐκρήμνισεν, ἀφοῦ κατέφαγεν ὡς γὺψ τὰ . . . οὐκοτάκια του.

Ἡ μυθολογία μᾶς ὑπενθυμίζει τοὺς μύθους και οἱ μῆδοι τὸν Αἰσωπον, δεστὶς ἔξελέγη δημοτικὸς σύμβουλος. Ἡ ἐντὸς τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου παρουσία τοῦ οὗτος ὄνοματομένου ἀξιοτέμου ἱκτροῦ ἴμβαλλει εἰς ἀπορίαν ὡς πρὸς τὴν καταταξιν ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς φύσεως, εἰς θην πρέπει νὰ ὑπαγθῶσι τινα τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου.

Ἐν Πειραιεῖ ἡ πάλη ὑπῆρξε λυσσώδης, ὡς ἡτο ἐπόμενον, ἀφοῦ διηγωνίζοντο σκύλοι και λόχοι. Δυστυχῶς και μετὰ τὴν ἐκλογὴν εἴνε φόβος μὴ ἐπιταθῇ ἡ λυσσώδης κατάστασις, ἀφοῦ ὁ ἀποτυχών δήμαρχος κ. Σκυλίτσης πρὸς ἐκδίκησιν ἔκοψε τὸ νερὸν τῶν ἐκλογέων του.

Ἡ ἑρτεινὴ ἐσοδείξα τῶν δημάρχων ἡτο ἀρίστης πυλότος κατὰ τὴν διολογίαν τῶν ὑπουργικῶν φύλλων. Τοῦλαχιστον ὄγδοοικοντα πέντε τοῖς ἐκατόν ἐκ τῶν ἐκλεγθέντων ἀνήκουσιν εἰς τὴν ὑπουργικὴν ποίμνην. Θὰ ἐρωτήσητε τοις, πῶς ἀναγγωρίζει τοὺς ἰδικοὺς της ἡ κυβέρνησις ἐν τῷ μέσῳ τοιαύτης πολυπληθοῦς ἀγέλης· ἀλλὰ λησμονεῖτε τὸν σταυρὸν διὰ τοῦ ὅποιου τοὺς ἐσήμειώσε κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον, ἀπαρχάλλακτη ὥπως σημειεῦσιν οἱ ποιμένες τὰ Γωνταρά των. Νικὴ νὰ τ' ἀναγγωρίζωσιν εἰς πᾶσαν περιστασιν.

Τὴν φορὰν ταύτην αἱ δημοτικαι ἐκλογαι ἀπέκτησαν ιδιαίστατην σημασίαν. Τῇ καινῇ συνεννοήσει τῆς 'Ορας και

τῆς Πρωτας ἐθεοπίσθη ὅτι οἱ δημοτικοὶ ἀρχοντες πρέπει νὰ έχουν ἀρχαῖς τὸ πράγμα δὲ εἶνε λογικώτατον, διότι πᾶς δύναται τις νὰ διατελῇ ἐν τέλει χωρὶς νὰ έχῃ ἀρχή;

Θὰ ἐπικυρωθῇ ἡ θ' ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Συγγροῦ; 'Ιδού τὸ ζήτημα τὸ ὃ ποτὲ ἀναφύεται πᾶλιν ἐν πάσῃ ἀκμῇ και ἀρχίζουν οἱ γνωστοὶ και οἱ ἀγνωστοὶ νομολόγοις νὰ πληρῶσι τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων διὰ τῶν σοφῶν αὐτῶν ἀποφάσεων. Και νὰ εὐχώμεθα νὰ μὴ ἐπεμβῶσιν εἰς τὴν συζήτησιν και οἱ ιατροί ἐπὶ τῇ προφάσει, ὅτι ἡ κίρρωσις ἀνάγεται εἰς τὴν νοσολογίαν.

'Επὶ τέλους, θπως συμβίνει κατὰ πᾶσαν ἐκλογὴν, ἀκόμη δὲν ἔγνωσθη τίς εἴνε ὁ τελευταῖος τῶν ἐκλεγθέντων δημοτικῶν συμβούλων, ὁ φίλος Κωστας Ξένος ή ὁ γνωστὸς διευθυντὴς τοῦ κατοπτροποιείου κ. Πατούγας; 'Ο τελευταῖος διατείνεται ὅτι αὐτὸς είνε ὁ γηγενος σύμβουλος, διότι ἔγεινε λάθος κατὰ τὴν διαλογήν· ἀλλ' είνε πραγματικὸν τοῦτο ἡ μήπως είνε ἀντικατοπτρεομός;

"Οπως δὴποτε πρέπει οἱ ἀρμόδιοι νὰ προσέξουσι περὶ τὸ ζήτημα. 'Ανεξαρτήτως τῶν προτόντων τοῦ φίλου και ἐνίστε συνεργάτου κ. Ξένου, ἡ ἀποβολὴ αὐτοῦ ἐκ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν του θὰ ἡτο καθηρά ξερηλαστα.

Πάς θὰ εἰδοποιηθῇ ὁ κ. Συγγρός περὶ τῆς ἐκλογῆς του, ἀφοῦ, ως λέγεται, κατέστη ἀγνώστου διαμονής;

'Γπιθέτομεν ὅτι κατὰ τὸν νόμον θὰ ταιχοκόλληθῇ ἡ ἀπόρχαις τῆς νομαρχίας εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας του διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἐνώπιον δύο μαρτύρων. 'Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν μετὰ ταχθείσκν προθεσμίαν δὲν ἐμφανισθῇ, θὰ προσχθῇ διὰ τῆς βίκς ὑπὸ στρατιωτικῆς δυνάμεως ως λεποδήμαρχος.

'Ἐκ τῆς γενομένης ἐκλογῆς 'Αθηνῶν ἐπιστώθη ἐν πράγμα, ὅτι τὸ τέκνον τοῦ Λαοῦ ἡτο τέκνον. . . Αιθιόπων.

'Ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς διαδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ κ. Συγγροῦ ἔτηε και τὸ ἀντικόν τῆς δημαρχίας ἀνεγειρόμενον διαπάνως αὐτοῦ θέατρον, ὥπερ ὀλίγον ἔλειψε νὰ γίνῃ τὸ θέατρον τοῦ πολέμου Οι φίλοι τοῦ κ. Σούτου προέβησαν ἔνεκκ τούτου εἰς παραστάσεις.

'Ιστορικὸς διάλογος ἐντὸς ἐκλογικοῦ τμήματος.

— Πῶς πάει ὁ . . .

— Φαίνεται καλό, γεχτὶ εἰδω τὸν ἀντιπρόσωπό του πολ. ζητοῦσε καθεὶς στιγμὴ σρχιρίδιας ἀπὸ τὴν ἐπιτροπή.